

[Hans Thyge Jacobsen.]

Personlig er jeg af den Opfattelse, at det gejstlige Tilsyns Bortfald som Tilsyn for hele Skolens Virksomhed vil være en ønskelig og en gavnlig Ting. Det forekommer mig givet, at Udviklingen af Skolens Forhold nu gør denne Reform naturlig. Jeg gaar ud fra, at det er et Ønske hos Skolens Folk, at denne Reform finder Sted. Hvis vi ved Skolens Folk først og fremmest forstaaer Skolens Lærere, har vi jo den stedfundne Urafstemning i Danmarks Lærerforening at holde os til. Den gav et ret uklart Resultat, for omkring ved Halvdelen blev hjemme, men saa maa de, som blev hjemme, tage Ansvar for, at man nu fra snart sagt alle Sider fortolker Resultatet derhen, at langt den overvejende Del af Danmarks Lærere ønsker det gejstlige Tilsyns Bortfald, en Fortolkning, som jeg ikke skal have noget at erindre imod udover at sige til dem, der blev hjemme, at hvis Fortolkningen er gal, er det deres Skyld.

For saa vidt man ved Skolens Folk ogsaa vil forstaa Børnenes Forældre, ligger det jo anderledes. Man har ikke faaet nogen Tilkendegivelse fra Børnenes Forældre, overhovedet ingen. Her er Fortolkninger overhovedet ikke mulige, for der er ikke noget at fortolke, og det kunde jeg egentlig tænke mig at pege paa overfor den højtærede Undervisningsministers Henvisning til den Tilfredshed, som hersker i Sønderjylland med den Ordning, man dér har faaet indført.

De sønderjydske Lærere er maaske tilfredse med det gejstlige Tilsyns Ikke-Tilstedeværelse — det er muligt. Men man maa erindre, at de sønderjydske Forældre har været i ret stærk Bevægelse paa dette Punkt. Er det to eller er det tre Somre siden, at man i Sønderjylland blev Vidne til en ret stærk Folkebevægelse netop paa dette Punkt? Man vilde i Tide gøre opmærksom paa, at man ikke fra alle Sider i Sønderjylland var tilfreds med den fra det øvrige Danmark afvigende Ordning, at man ikke havde Præsten i Skolekommissionen.

Jeg er af den Opfattelse, hvorledes man nu end vil se paa de udtalte og de ikke udtalte Ønsker og den Fortolkning, man kan komme med fra forskellig Side, at Udviklingen gør det naturligt, at vi nu

lader Præsten træde tilbage som født Formand for Skolekommissionen og indfører et nyt fagligt Tilsyn, og ved dette har vi jo hidtil alle sammen forstaaet Amtsskolekonsulenter. Saa sent som i den Henvendelse til den højtærede Undervisningsminister, som Danmarks Lærerforening afgav under 30. August i Sommer, udtaler man som noget ganske selvfølgeligt, at det er Amtsskolekonsulenter, man ønsker.

Imidlertid har den højtærede Undervisningsminister paa dette Punkt indført noget helt nyt, nemlig de saakaldte Kredslærere, og herom vil jeg gerne sige et Par Ord.

Den højtærede Undervisningsminister gør i sin Forelæggelsestale Forsøg paa at identificere Kredslærerinstitutionen med Amtsskolekonsulentinstitutionen. Hvad Navnet angaar, hævder den højtærede Minister, at det kan jo i og for sig være ligeegyldigt. Jeg kalder dem Kredslærere, siger den højtærede Minister, fordi det Navn vil stemme bedre med den Virkemaade og det Virkeomraade, de paagældende faar. Og Ministeren gør yderligere opmærksom paa, at disse Kredslærere vil faa et mindre Virkeomraade end det, som de paatænkte Amtsskolekonsulenter vilde have faaet, hvilket er en Fordel; medens vi skulde have haft 30 Skolekonsulenter til at overvaage vistnok gennemsnitlig 200 Skoler, skal vi nu have 84 Kredslærere, som gennemsnitlig skal føre Tilsyn med 45 Skoler. Endelig gør den højtærede Undervisningsminister opmærksom paa, at der til denne Stilling som Kredslærer naturligvis er knyttet Løn, en Løn, som giver den paagældende en Stilling, hvad det økonomiske angaar, paa Linie med de nuværende Overlærere, det vil sige gennemsnitlig et Løntillæg paa 1800 Kr., ligesom hans Pensionsret vil blive paavirket af dette.

Det kunde jo nok være; at en eller anden Lærer i vort Land, som med Rette eller med Urette havde gaaet med Marskalstaven i Tornystret og havde tænkt sig Muligheden af at blive Amtsskolekonsulent, stillet Ansigt til Ansigt med dette, navnlig med det lønningsmæssige, vilde sige som hin Mand, jeg mødte forleden Dag hjemme paa Viborg-Egnen; han havde nylig haft Sølvbryllup, og da jeg spurgte, hvorledes det var gaaet, sagde han: Det